

La valentia del Girona

Ahir, el Girona va demostrar que la valentia no és només un adjectiu, sinó una actitud que es nota des de darrere la porteria fins a l'últim metre del camp. Quan va encaixar el gol, quan semblava que la pressió del Barça podia esmorteir-lo, l'equip no es va doblegar. Amb el seu futbol característic, combinant joc interior i profunditat exterior, va trobar solucions per fer mal, per imposar-se, per plantar cara a un rival superior en nom i història. Sí, potser el Barça no va ajustar bé la pressió, però per aquest motiu cal un domini de la pilota gironina en un bon tram, i hi va ser. Fins que Witsel va firmar la seva obra d'art en forma de xilena.

Aquest Girona, ara sí, em fa veure reflectit l'esperit de Michel: acompanyin o no els resultats, estic convençut que al final ho faran. No em vull quedar amb la gestió de l'última jugada, que considero mal resolta, sinó amb els 93 minuts de lluita i coratge que van dibuixar un equip que cada cop mereix més respecte. Va ser un partit amb personalitat, amb sentit col·lectiu, amb jugadors capaços de trencar línies i provocar desajustos constants. Ajudes. La valentia té premi, i encara que ahir no es traduís en punts, estic d'acord amb la premissa que diu Michel, i és que se centra més en el que veu de l'equip, ja que això garantirà els punts, que no pas en els resultats, tot i ser determinants. I ho dic amb la convicció que arribaran. Ara el més complicat, treure el mateix esperit amb l'Oviedo, rival dels teus, i aquí és on es guanyen les garrofes

Publicat a:

-L'Esportiu. Nacional 19-10-2025, Pàgina 8

-L'Esportiu. Girona 19-10-2025, Pàgina 8

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/opinio/article/2586163-la-valentia-del-girona.html>